

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību”

KOM(2005) 375 galīgā red. — 2005/0156 (COD)

(2006/C 185/06)

Padome saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 262. pantu 2005. gada 15. novembrī nolēma apspriesties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par augstāk minēto tematu

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Nodarbinātības, sociālo lietu un pilsonības specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2006. gada 22. februārī. Ziņotāja bija **Sciberras** kdze.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 426. plenārajā sesijā, kas notika 2006. gada 20. un 21. aprīlī (20. aprīļa sēdē), ar 131 balsi par un 3 atturoties, pieņēma šādu atzinumu.

1. Ievads

1.1 1999. gadā stājās spēkā Amsterdams Līgums. Viens no šā Līguma mērķiem ir saglabāt un attīstīt “... Savienību kā telpu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, kur personu brīva pārvietošanās ir nodrošināta saistībā ar piemērotiem pasākumiem, kas attiecas uz ārējo robežu kontroli, patvēruma meklētājiem, imigrāciju un noziedzības novēršanu un apkarošanu.”⁽¹⁾

1.2 Tas nozīmēja revolucionāru pagrieziena punktu, kurā migrācijas politika pārgāja no Eiropas Savienības trešā pīlāra, kura pamatā ir starpvaldību sadarbība, uz pirmo pīlāru, kur politikas ierosinātāja ir Eiropas Komisija. 2004. gada 1. maijs iezīmēja arī jauna posmu sākumu migrācijas politikas jomā 25 dalībvalstīs, turpinoties pakāpeniskajai pārejai no valstu politikas uz kolektīvu politiku.

1.3 2005. gada 17. decembrī Apvienotās Karalistes prezidentūrai izdevās panākt vienošanos par finanšu perspektīvu 2007.—2013. gadam — Eiropas Savienības finanšu satvaru turpmākajam laikposmam⁽²⁾.

1.4 Sadaļā “Pilsonība, brīvība, drošība un tiesiskums” ES iedzīvotāju drošībai 25 ES dalībvalstīs ir paredzēti līdzekļi izdevumiem dažādu iniciatīvu īstenošanai tādās jomās kā robežu aizsardzība. Paredzams, ka šajā sadaļā paredzēti izdevumi nākamajos astoņos gados tiks ievērojami palielināti. Tomēr ir arī iniciatīvas sociālās politikas jomā, kas izpaužas tādās sociālajos projektos kā Eiropas Bēgļu fonds un integrācijas fonds un ir vērstas uz to, lai uzlabotu pakalpojumu sniegšanu dalībvalstīs dzīvojošajiem imigrantiem.

⁽¹⁾ 1.-B pants.

⁽²⁾ EESK 19.1.2006 atzinums par pamattiesībām un tiesiskumu, ziņotāja: King kdze (OV C 69, 21.3.2006).
EESK 14.2.2006 atzinums par migrācijas plūsmu pārvaldību, ziņotāja: Le Nouail- Marlière kdze (OV C 88, 11.4.2006).
EESK 14.12.2005 atzinums par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru izveido īpašu programmu “Terorisma novēršana, gatavība teroristu uzbrukumiem un to seku pārvarēšana” laika posmam no 2007. gada līdz 2013. gadam, ziņotājs: Cabra de Luna kgs (OV C 65, 17.3.2006).

1.5 Arī Saloniku 2003. gada Eiropadome vērsās ar aicinājumu izpētīt “tiesiskos līdzekļus trešo valstu pilsoņu migrācijai uz Eiropas Savienību, ņemot vērā to uzņemšanas iespējas dalībvalstīs⁽³⁾”.

1.6 Šajā ziņā un īpaši atsevišķo dalībvalstu uzņemšanas iespēju izvērtējumā jāņem vērā ne vien konkrētās valsts iedzīvotāju skaits, teritorijas platība un ekonomikas apjoms, bet arī jau esošais migrantu sastāvs un esošās migrācijas plūsmas. To savukārt nevar pareizi izvērtēt bez statistikas metadatu (datu vākšanas) noteikumu saskaņošanas visās dalībvalstīs, lai nodrošinātu ES mēroga statistikas iekšējo atbilstību.

1.7 Statistikas saskaņotības trūkums daļēji ir rezultāts migrācijas definīciju atšķirībām, kas savukārt var būt saistītas ar atšķirībām normatīvajos aktos attiecībā uz migrāciju. Arī datu vākšana nav pietiekoši efektīva, un tai piemīt trūkumi, kas kavē pakāpeniskas harmonizācijas iedibināšanu un pilnveidošanu.

1.8 Turklāt ir izplatīti un vēl vairāk pieaug nelegālā imigrācija un nedeklarēts darbs, ko daļēji veicina legālās migrācijas ierobežojumi. Šāda neuzskaitīta migrācija ir joma, kur statistiskie mērījumi visdrīzāk var izrādīties neprecīzi. Īpaši šajā gadījumā statistikas aprēķinu apjoms un metodes dažādu valstu statistikas iestādēm var atšķirties, kas padara metadatu saskaņošanu starp dalībvalstīm vēl jo būtiskāku. Piemēram, ASV jautājums par neuzskaitītajiem nelegālajiem imigrantiem parādījās saistībā ar to, vai tautas skaitīšanas rezultātus vajadzētu koriģēt, izmantojot ar izlases metodēm iegūtus datus par neregistrētiem iedzīvotājiem. Bez izlases metodēm ir arī citas metodes, ko var izmantot statistikas datu vākšanā. Piemēram, Francijā datu vākšanā ir iesaistītas vietējās pašvaldības.

⁽³⁾ Prezidentūras secinājumu 30. punkts.

1.9 Konstitucionālā līguma projektā ir atzītas “dalībvalstu tiesības noteikt uzņemšanas apjomu trešo valstu pilsoņiem, kuri to teritorijā ierodas no trešām valstīm, lai meklētu darbu, neatkarīgi no tā, vai viņi ir algoti vai pašnodarbināti”⁽⁴⁾. EESK ir izteikusi viedokli, ka šī konstitucionālā prasība nav par šķērslī Eiropas Savienībai sasniegt augstu līmeni normatīvo aktu saskaņošanā attiecībā uz migrantu uzņemšanu. EESK ir uzsvērusi aktīvas ES politikas ekonomiskās migrācijas jomā un saskaņotas likumdošanas nepieciešamību.⁽⁵⁾

1.10 Imigrācijas tiesiskā regulējuma turpmāko attīstību daļēji nosaka demogrāfiskās reālijas un Lisabonas stratēģijas īstenošana. EESK ir norādījusi, ka “demogrāfiskās tendences un Lisabonas stratēģija nozīmē, ka Eiropai būs jāveido aktīva politika attiecībā uz ekonomisko migrantu uzņemšanu. Kaut gan katrai valstij ir savas vajadzības un īpatnības, ekonomiskās migrācijas kanālu atvēršana ir visām dalībvalstīm kopīga iezīme”⁽⁶⁾. Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm ir vajadzīga tāda likumdošana, kas dod iespēju darbaspēka migrācijai pa legāliem un pārredzamiem kanāliem. Komiteja atzīst, ka, kaut gan šeit tiek uzsvērts migrācijas ekonomiskais aspekts, tā pati par sevi ir reducējoša pieeja, un atzīst, ka dalībvalstīm ir jāveido aktīva politika arī attiecībā uz neekonomisko migrantu ieceļošanu.

1.11 Lielas migrācijas plūsmas ir saistītas arī ar uzņemšanas grūtībām attiecīgajās valstīs, ko rada lielāks spiediens uz sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī iespējamās sekas attiecībā uz darba tirgu. Šīs sekas var būt dažādas atkarībā no uzņemošās valsts spējas absorbēt imigrantus. Sabiedrības informētībai par migrācijas plūsmu ietekmi ir nepieciešama precīza statistikas informācija, kas ir konsekventa visās dalībvalstīs. Precīzas statistikas informācijas esamība var arī mazināt ksenofobiskas tendences, kuras daļēji ietekmē sabiedrības viedokli, piemēram, tādas uzskatus kā “imigranti atņem vietējiem darbu” un “viņi mūs okupē”.

1.12 Uzticama statistikas informācija var sekmēt kopīgu tiesisko regulējumu, kam jāveicina migrantu tiesību aizsardzība. Komiteja aicina Komisija pievērst uzmanību pareizai statistikas informācijas datu vākšanai un interpretēšanai, lai novērstu datu nepareizu interpretēšanu.

1.13 Tā kā viesstrādnieki veido tik nozīmīgo darbaspēka daļu, īstenojot mērķi panākt darba tirgus mobilitāti visā ES, jāņem vērā dažādi apstākļi saistībā ar ierobežojumiem viesstrādnieku, kuru izcelsme ir ārpus ES, kustībai un pārvietošanās iespējām dalībvalstīs. Bez tam šādas intra-ES plūsmas mazinātu

pielāgošanās grūtības, ar kurām nāks saskarties migrantus uzņemošajām valstīm ar mazāku absorbcijas kapacitāti.

1.14 Komiteja vadās no nostādnes, ka, lai garantētu cilvēktiesību ievērošanu un aizsargātu ikviena indivīda cieņu, jebkurai personas datu vākšanai/apstrādei statistikas vajadzībām un/vai jebkurai citai šādi vāktu personas datu oficiālai izmantošanai jābūt stingri aizsargātai pret jebkādam ļaunprātībām vai citiem tiesību aizskārumiem saistībā ar šo procedūru.

2. Statistikas datu nozīme tiesiskajā satvarā

2.1 Statistikas informācija, kas atspoguļo ES valstu politisko, sociālo un ekonomisko stāvokli, kā arī nacionālo attieksmi pret migrācijas jautājumiem, var ietekmēt un veicināt migrācijas politikas veidošanu, analīzi un pārskatīšanu šajās valstīs.

2.2 Precīziem statistikas datiem ir liela nozīme ES dalībvalstu migrantu sastāva atspoguļošanā, tostarp iekļaujot skaitu un citus demogrāfiskos rādītājus. Komiteja rosina Komisiju akcentēt precīzu statistikas datu nepieciešamību šajā jomā, lai dalībvalstis varētu apzināt šī jautājuma nozīmību un veltīt tam vairāk resursu.

3. Dati par migrāciju

3.1 Ir jāņem vērā migrācijas scenārija iezīmes. Pirmkārt, migrācijā dominējušais ir austrumu-rietumu virziens, kas ir saistīts ar labāku dzīves apstākļu meklējumiem. Otrkārt, ir vairāk imigrantu uz jaunajām ES dalībvalstīm no valstīm ārpus Eiropas Savienības, kurus acīmredzot pievelk potenciālās priekšrocības, kas izriet no šo valstu dalības ES un iespējas izmantot šīs valstis kā trampīnu uz rietumiem. Statistika informācija par migrācijas tendencēm ir svarīga dalībvalstīm, lai analizētu līdzšinējās un pašreizējās migrācijas plūsmas, kā arī prognozētu nākotnes iespējas un analizētu to ietekmi uz demogrāfiskajiem, sociālajiem un ekonomiskajiem aspektiem, kas savukārt ietekmēs politiku šajās jomās.

4. Statistikas datu priekšrocības

4.1 Vairums ES dalībvalstu ir izveidojušas izvērstu statistiku par patvēruma meklētāju izcelsmes valstīm. Tomēr joprojām ir ļoti nepieciešama padziļināta statistika, kas balstītos uz dalībvalstu starpā saskaņotiem starptautiskas salīdzināšanas kritērijiem nākotnē.

⁽⁴⁾ III-267-5. pants.

⁽⁵⁾ EESK 9.6.2005 atzinums par Zaļo grāmatu par ES pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldībai, ziņotājs: *Pariza Castaños* kgs (OV C 286, 17.11.2005).

⁽⁶⁾ Skat. 5. zemsvītras piezīmi, 1.5. punkts.

4.2 Ierosinātā regula attiecībā uz kopēju pamatu statistikas vākšanai un sastādīšanai ir īpaši nepieciešama tām valstīm, kuras pat neztur centralizētu datu bāzi par migrāciju un patvēruma meklētājiem un kurās dažādās iestādes uztur katra savu datu bāzi.

4.3 Viena no statistikas svarīgākajām funkcijām ir ietekmēt politikas veidošanu un pārskatīšanu. Piemēram, gadījumā, kad statistika parādīja, ka nelegālo imigrantu vidū ir bērni, nepilngadīgie bez pavadības, grūtnieces un invalīdi, tika izstrādāta valstu politika attiecībā uz "mazāk aizsargāto grupu" atbrīvošanu no apcietinājuma un attiecībā uz "nepilngadīgajiem bez pavadības". Tādējādi detalizētāks statistikas datu sadalījums, kurš parāda ne tikai ieceļotāju skaitu, bet arī vairāk demogrāfiska un sociālekonomiska rakstura informācijas, tostarp attiecībā uz saziņā lietojamo valodu, veido ietekmi uz politiku. Tāpat tas var ietekmēt imigrantu integrāciju darba tirgū.

4.4 Precīzāka un vispusīgāka statistika ļauj sniegt kvalitatīvākas prognozes un tādējādi nodrošina pamatu, uz kā balstīt, piemēram, nākotnes resursu plānošanu. Statistika ir arī uzticams instruments, lai pamatotu resursu sadali. Piemēram, ja ikgadējā statistika rāda, ka valstī ieceļo pastāvīgs skaits nepilngadīgo imigrantu bez pavadības, ir jāieplāno/papildus jāpiešķir resursi, lai nodrošinātu šai grupai īpašas izmitināšanas iespējas un atbalsta pakalpojumus.

4.5 Laba statistiskā uzskaitē palīdz nodrošināt to, ka sniegtie pakalpojumi atbilst pakalpojumu saņēmēju vajadzībām un, ka resursu sadale starp dalībvalstīm ir pamatota un proporcionāla.

4.6 Arī visu ES-25 piemērojamo imigrācijas likumu salīdzināšana izpēte noteikti palīdzētu Eiropas Komisijai uzlabot imigrācijas politikas koordināciju ES līmenī. Kaut gan imigrācija attiecas uz tieslietu un iekšlietu pīlāru, Eiropas iedzīvotāji, īpaši no valstīm, kuras šī tendence skar visvairāk, arvien vairāk iestājas par to, lai šis jautājums tiktu risināts ES līmenī. Šāda izpēte būtu vērsta uz statistikas harmonizācijas veicināšanu, lai ES politiku imigrācijas jomā padarītu saskaņotāku.

4.7 Kvalitatīvas statistikas informācija un apsekojumi par nelegālās imigrācijas raksturu palīdzētu ES dalībvalstīm analizēt nelegālās imigrācijas cēloņus. Šādi dati varētu ietvert šo imigrantu sociālekonomisko raksturojumu, ziņas par to profesionālo kvalifikāciju un emigrēšanas motīviem. Šie apsekojumi sekmētu pilnīgākus informācijas standartus attiecībā uz imigrantiem un resursu labāku organizēšanu, piemēram, tiem paredzētu izglītības un apmācības programmu jomā. Statistikas vākšana attiecībā uz to imigrantu skaitu, kuri ir tikuši informēti

par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par iesniegto pieteikumu skaitu, dažādu veidu statusu piešķiršanas un atteikumu skaitu (4. pants), ir nepieciešama politikas veidošanai imigrantu aizsardzības jomā. Ņemot vērā jaunās iespējas kadru, kvalifikācijas un iekārtu ziņā, dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm vajadzētu kontrolēt šo datu ieguvu un apstrādi. To pienākums būtu nodrošināt pieprasīto fizisko personu datu konfidencialitāti un sagatavot ikgadējo ziņojumu savas valsts Parlamentam. Šādas informācijas un statistikas datu iegūšanai un apstrādei ir nepieciešama dalībvalstu kopīga rīcība, iesaistot attiecīgus speciālistus, kuri komunicētu ar imigrantiem, lai uzzinātu visus sekmīgam apsekojumam nepieciešamos datus. Šāda datu vākšana arī palīdzētu dalībvalstīm attiecīgo politiku īstenošanā. Iepriekš minētās programmas ir vērstas uz imigrantu integrēšanu dalībvalstu sabiedrībā, un ir pieejams finansējums datu vākšanai par imigrantu sociālo stāvokli, kā arī citiem kritērijiem. Šādi statistikas instrumenti arī palīdzētu tādām institūcijām kā Eiropas cilvēktiesību novērošanas centrs.

4.8 Ir nepieciešama arī statistika par aizturēšanas centriem un atklātā tipa centriem, kuros izmitina nelegālos imigrantus, lai Eiropas Komisija varētu ierosināt kopīgu politiku šajā jautājumā.

4.9 Dalībvalstīm būtu arī jāsadarbības, apstrādājot datus par imigrantu nodarbinātību (legālo un nelegālo). Šie dati parādītu ES-25 tendences, no kurām izrietētu attiecīgā politika šo viesstrādnieku dzīves apstākļu uzlabošanai. Dalībvalstīm līdz ar to būtu jānodrošina pieprasīto fizisko personu datu konfidencialitāte, un kompetentajām iestādēm būtu jāsaņemto ikgadējais ziņojums savas valsts Parlamentam.

4.10 Statistika var būt noderīga arī informēšanas kampaņu un integrācijas kampaņu īstenošanā. Statistikas dati, īpaši attiecībā uz imigrantu sociālo stāvokli un izglītības līmeni, palīdzētu ES iedzīvotājiem integrēt šos imigrantus. Tādēļ Komiteja vērs Komisijas uzmanību uz sociālo un izglītības datu nozīmību.

4.11 Arī statistika par uzņemto valsts izdevumiem saistībā ar imigrantu kontroli, aizturēšanu, atgriešanu un integrāciju ir ļoti svarīga, lai ES-25 varētu veidot kopīgu solidāru finansējumu un politiku imigrācijas jomā. Statistika var palīdzēt labāk izvērtēt nepieciešamo finansējumu.

4.12 Komiteja aicina Komisiju ieviest jaunus kritērijus ieceļošanai, iekļaujot gaisa, sauszemes un jūras transportu, lai nodrošinātu vispusīgāku statistiku attiecībā uz nelegālas ieceļošanas un uzturēšanās novēršanu (5. pants) un datu avotu un standartu uzlabošanu (9. pants).

5. Nepieciešamība nodrošināt starptautisku aizsardzību imigrantiem

5.1 Pēdējo gadu laikā Eiropa ir pieredzējusi lielu nelegālo imigrantu pieplūdumu no Āfrikas Sahāras reģiona un citām Āfrikas valstīm. Neregulārie imigranti un patvēruma meklētāji bieži vien ir personas, kas bēg no savas izcelsmes valsts, lai paglābtos no vajāšanas ticības, rases vai politisko uzskatu dēļ, kā arī no pilsoņu kara, bada, nabadzības, dabas katastrofām un ekonomisku motīvu dēļ. Daudziem ir nācies pieredzēt savu ģimenes locekļu nonāvēšanu, spīdzināšanu, ciešanas no vardarbības un/vai atšķirtību no tiem. Viņu pieredze saistībā ar pārceļošanu nereti ir radījusi dažāda rakstura traumas, viņi ir maz aizsargāti un viņiem ir nepieciešama aizsardzība. Kvalitatīva statistikas informācija par emigrācijas iemesliem var atklāt migrācijas cēloņus un palīdzēt tālāk attīstīt un izvērtēt politiku patvēruma un nelegālās ieceļošanas jomā.

5.2 Valstīm, kuras uzņem nelegālos imigrantus, un visiem, kuriem jāstrādā ar šiem imigrantiem, ir jāievēro starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, kā arī attiecīgo valstu normatīvie akti attiecībā uz patvērumu un bēgļiem, lai spētu tiem nodrošināt vajadzīgo aizsardzību. Uzņemošo valstu drošības spēkiem (armijai un policijai) sākotnēji ir pienākums nodrošināt glābšanas operācijas un ES minimālos uzņemšanas standartus. Attiecībā uz pēdējo, vajadzības gadījumā tiek nodrošināta medicīniskā aprūpe, kā arī iespēju robežās tiek noskaidrota nelegālā imigranta izcelsmes valsts un citi demogrāfiskie dati. Imigrantam ir arī pamattiesība saņemt informāciju par to, kā pieprasīt patvērumu. Statistikas vākšana attiecībā uz to

imigrantu skaitu, kuri ir tikuši informēti par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par iesniegto pieteikumu skaitu, dažādu veidu statusu piešķiršanas un atteikumu skaitu (4. pants) ir nepieciešama politikas veidošanai imigrantu aizsardzības jomā.

5.3 Uzņemošajām valstīm ir jāievēro starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, kuras tās ir uzņēmušās, parakstot starptautiskās un reģionālas konvencijas/deklarācijas/nolīgumus. Viena no Eiropas Savienības *Acquis* pamatprasībām ir tā, lai dalībvalstis būtu pievienojušās 1951. gada Bēgļu konvencijai, 1967. gada Protokolam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai. Pamatdokuments, uz kā ir balstītas šīs konvencijas, ir 1948. gada Vispārējā cilvēktiesību deklarācija, kurā ir ietvertas tiesības pieprasīt patvērumu. Neatņemama starptautisko cilvēktiesību sastāvdaļa ir Bēgļu konvencija. Tām seko citas konvencijas, tostarp 1984. gada Konvencija pret spīdzināšanu un Konvencija par bērna tiesībām⁽⁷⁾. Dalībvalstīm ir arī jāievēro ES direktīvas, īpaši 2003/9/EK par obligātajiem standartiem patvēruma meklētāju uzņemšanai⁽⁸⁾, 2004/83/EK par obligātajiem standartiem attiecībā uz kvalifikāciju un statusu⁽⁹⁾ un 2005/85/EK par obligātajiem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, kurās piešķir vai atņem bēgļa statusu⁽¹⁰⁾.

5.4 Tādēļ ir svarīgi, lai uzņemošās valstis ievērotu šīs konvencijas, pirmām kārtām nodrošinot nepieciešamo aizsardzību patvēruma meklētājiem, kamēr nav izskatīti viņu pieteikumi par patvēruma piešķiršanu un piešķirts humanitārs, bēgļa vai citāds statuss.

5.5 Salīdzinoša izpēte par to, kā dalībvalstis piemēro definīcijas attiecībā uz migrāciju saskaņā ar 2. pantu un 4. panta piemērošanu saistībā ar iepriekš minēto (abi panti no iepriekš minētā avota) ievērojami veicina imigrantu starptautiskās aizsardzības nodrošināšanu.

Briselē, 2006. gada 20. aprīlī

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas

priekšsēdētāja

Anne-Marie SIGMUND

⁽⁷⁾ Mackey, Allan (Vecākais migrācijas tiesnesis, Apvienotā Karaliste). Referāts "Politika migrācijas jomā un nepieciešamība nodrošināt aizsardzību patvēruma meklētājiem un bēgļiem" TAIEK seminārā Maltā 2005. gada 15.—16. decembrī.

⁽⁸⁾ EESK 7.11.2001 atzinums par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai dalībvalstīs. Ziņotāji: Mengozzi kgs un Pariza kgs (OV C 48, 21.2.2002).

⁽⁹⁾ EESK 13.5.2002 atzinums par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko nosaka obligātos standartus, lai kvalificētu trešo valstu pilsoņus un bezvalstniekus bēgļa statusā vai kā personas, kurām ir citādi nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Ziņotāja: Le Nouail Marlière kdze (OV C 221, 17.9.2002).

⁽¹⁰⁾ EESK 6.4.2001 atzinums par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko nosaka obligātos standartus dalībvalstu procedūrām, kurās piešķir vai atņem bēgļa statusu. Ziņotājs: Melícias kgs (OV C 193, 10.7.2001)